ADDITIONES PERVTILES AC NECESSARIAE AD TRACTATVM DE IVRAMENTO LITIS DECISORIO,

D. VINCENTII CAROCII TVDERTINI.
Iurisconsulti præclarissimi,

nuper ab eodem Auctore excogitatæ.

Superiorum permissu, & Priuilegijs.

VENETIIS. MDCVII.

Apud Hæredem Damiani Zenarij.

GLi Eccellentissimi Signori Capi dell'Eccellentissimo Conseglio di X. infrascritti hauuta fede dalli Signori Reformatori del Studio di Padoua per relation delli doi à ciò deputati, cioè del Reuerendo Padre Inquisitore, & del circ. Secretario del Senato Gioan Marauegia con giuramento, che nel Libro intitolato, Additiones ad Tractatum de Iuramento litis de D. Vincentio Carocio da essi veduto, & letto, non si troua cosa alcuna contraria alla Fede, Principi, ò buoni costumi, & è degno di stampa, concedono licentia, che possi esser stampato in questa Città. Dat. die 7. Augusti 1606.

D. Marco Contarini
D. Zuane Moro } Capi dell'Illustrissimo Conseglio di X.
D. Anzolo Correr

Illustrissimi Consilij Decem Secretarius.
Ioannes Baptista Padauinus.

1606. à 9. Agosto.
Registrato in Libro à carte 155. tergo.
Antonius Lauredanus officij con. Blasp.

ADDITIONES AD TRACTATVM DE IVRAMENTO LITIS DECISORIO, D. VINCENTII CAROCII AB EODEM AVCTORE nuper excogitatæ.

Quæst.1.nu.4.ibi, vbi de veriori. pagina 2.

MASCARD. concl.36.num. 40. dicens ita de consuetudine seruari, & conclus.356.numero tertio.

Ibid.nu.6.in fin.

De qua cōciliatione latius dicam in sequenti quæstione, vbi videre placet.

Ibid.nu.10.pag.3.

Arno. comment.84. Menoc.de retinend.remed.3. nu472. de communi * Brun. de ceff.bon.q.20.num.15. 4.q. principalis, Trigo.sing.75. Ant. Gabr. de acq.poss.concl.5.nu.28. est communis opinio.* Craff. lib.2.com.opin.c.15. Bursat.cons.49. nu. 18. Cucc.de mentiēt.poss.n.288.dixi late q.69.secundę part.princ.nu.19.de excuss.bon.f.405.

Ibid.nu.11.in fin.pag.3.

Limitatur sexto in causa criminali ēt ciuiliter mota, in qua licet actor habeat præsumptionem pro se, non defertur iuramentum, Paris.consi.153.nu.5. lib.4.Hercul.de negatiu.num.75. Miscard.concl.36.nu.42.& dispositio l.fi. C.de fideic. ampliatur per Cagnol. in l.nihil tam naturale, sub nu.5.ver.hinc etiam, ff.de reg.iur.vt procedat etiam vt per iuramentum legatarij probari possit, an reuocatum fuerit, quando a principio negauit reuocationē legati.

Quæst.2.in fin.pag.4.

Et in proposito casu pro resolutione considerantur aliqui casus vtiles, & quotidiani.

Primus sit, quādo quis ab initio detulit iuramentum: deinde superuenientibus probationib.illud reuocauit: & iterum cum desperasset de probationibus, conuolauit secundo loco ad iuramentum, quo casu non auditur, cū absurdum sit redire ad illud, cui renunciandum putauit, l.si quis iusiurādum, in princ.C.de iureiur.Boer.q.95.nu.5. dicēs hanc communem Viu.lib.1.opin. 191.Eman.in thesaur.litera I.nu. 305.

Secundus est casus, quādo petita est dilatio ad probandum, & data, cui petens renunciare vult, & ad iuramentū conuolare, & refectis expensis variationis auditur, Rupellan.forens. Institutio.lib.1.c.57.fol.265.

Tertius est casus, quando iam dila-

tio est elapsa: & tunc adhuc ex quadā æquitate admittitur ad iuramentum deferendum, Felyn.in rub. de probat. ad fin. reiecta opin. Paul. Castr. contrarium tenentis in l.in contractib. §.de illo C.de constit.pecun.

Quartus est casus aliquantulum dubius, an examinatis aliquibus testib. liceat pœnitere, & confugere ad iuramentum litis decisorium? Et quidem Ofasch. Pedem.11. loquens in eo, qui examinauerat testes pro se; postea obtulit iuramentum aduersario, quod ratione periurij euitari poterat, eadem Pedemont. 97. ponens alium casum è conuerso quando quis eligit uiam probatoriam; & iam examinare cepit aliquos testes: & postea offert iuramentū litis decisorium: & tenet, quod auditur: & ille cogitur iurare, uel referre. Et hanc partem defendit Granut. theoremat.10.n.13.vers.contrarium, Serafin. de iuram. priuileg.18. nu. 28. Contrarium tenet Natt.cons.35.nu.3. Rimin. cons.43.nu.35.in fine lib.1. Alfan. Collectan. 101. conciliat. Tessaur. 93. in fine modo, quo supra, & est ualde æqua conciliatio, quando causa cognoscitur in supremo auditorio, in quo non datur reclamatio: Sed in iudicibus inferioribus valde dubitarem: & fortasse vni iudici videntur non probare: & alter aliter sentit: ob id effugerem qu in tū possem cum Ofasch. Pedem. 11. Sed an post oblatum iuramentum poterit offerens pænitere, & onus probandi suscipere? vtique sic, si à parte non fuerit acceptatum, Cagnol. ad l. 2.nu.271.C. de pact. inter empt. & vendit. Rimin. cons.440.nu.10.li.3. Ofasch. Pedem.8. confusē Granut. theorem. 10. num. 14. 17. Serafin. priuileg. nu.3.

Quęst.3.in fin.pag.4.

Et ita etiam reperio tenere Roder. lib.2.lege 4 for.fol.mihi 858.nu.42.remittens in iudicis arbitrio, cui si constat de calumnia, non cogat ad offerendum libellum.

Quæst.6.nu.1.in fine, pag.5.

Bart.in l.cum Iudex in 1.oppos.C.de sent. Firman.in verb. sententia nulla, sub nu.40.

Quęst. 1. nonę q. principalis num. 28.pag.15.

Laurent. Chircou. comm. opin. conclus.79.centur.4.tom.2.cōm.opin. Bertazz.cons.28.nu.4.cons.39.nu.13.cons. 40.nu.12.cons.116.nu.21.in fin.libr.1. cons.331.nu.4.cons.559.nu.7.libr.2.de communi.* Prosp.Farin.q.47. nu.185.

Ibid.nu.30.in fine.

Vulpell.respons.83.nu.7.

Quæst.2.nonæ q.principalis nu. 6. ibi, casu nu.12.pag.17.

Quam etiam late defendit Bertazz. cons.201.nu.4.

Quæst.3.nonæ q. principalis nu.1. ibi, ad prędictorū intelligētiā.pag.19.

Nec illud omittam, quod Foller. in pract.cens.in verb. Nicolaus, nu.83. miratur, quod Alexander Imperator author illius legis secundæ, qui fuit homo exemplaris virtutis, & summus zelator Iustitiæ, statuerit in hac l.2. quod iuris iurandi contempta religio solum Deum habeat vlt rem, & quod maledicens Principi acriter puniatur, & offendens Deum Opt. Max. modo prædicto tantum, cum debuisset magna seueritate statuere, ut acriter puniretur, non mirum si gladio occubuit in Alemania apud ciuitatem Maguntiæ.

Ibid.

Ibid. eo. nu. 1. in fin.

Guid. Pap. conf. 29. in fine, Cagnol. ad l. si quis maior, num. 126. C. de transact. Guid. Pap. iterum conf. 89. num. 3. Menoch. de arbit. casu 319. num. 10. & 27. in fine, de communi.* Granut. theorem. 3. nu. 15.

Ibid. num. 2. ibi, Bero. q. 134. numero 3.

Ex magis communi ** Venafr. conf. 109. nu. 27. Boer. decis. 305. Boss. dicēs ita practicari, tit. de iniur. nu. 3. Eman. in suo Thesaur. in verb. Periurium nu. 96. Foller. in pract. crim. in uerb. Examinantur, nu. 14. Couarr. in relectio. c. quamuis, in 1. part. §. 7. num. 7. de pact. in 6. Decis. Pedem. 65. nu. 1. Phanucc. de in lit. iur. in 5. memb. nu. 2. in fine, Bonacoss. in verb. Periurus nō dicitur, late Tiber. Decian. tract. crim. lib. 6. c. 11. nu. 13. tom 2. Cucc. de mentient. circa possess. nu. 125.

Quæ conclusio ampliatur etiam si notorie de periurio constaret per confessionem constituti, vel alias ex actis, Phanuc. de in lit. iuran. in 5. membr. nu. 3. in fine eius operis.

Ibid. ibi, Nauar. in Manual. de secundo præcepto, c. 12 nu. 9.

Boss. de exam. reor. nu. 10. latius Soc. in c. qualiter & quando, q. 82. nu. 970. de accusat.

Quæ cōclusio ampliatur hic, vt procedat, & locum habeat etiam si interrogaretur ab eo iudice, quem certo sciret Reus non esse suum Iudicem, vel si iniuste, & nō seruato iuris ordine processerit, & potuisset appellare: tamen si respondeat, non debet mentiri etiam si id faciat, vt vitam tueatur, Tiber. Decian. tract. crimin. lib. 2. cap. 14. num. 28. tom. 1.

Contrarium sentire videtur in Manuali, c. 25. nu. 36. vbi ponit tria requisita, Primum vt delictum sit notorium, famosum, aut semiprobatum: secundū, vt probatio sit iam posita in processu; tertium, quod sit notificata.

Limitatur, tamen principalis conclusio in periurio geminato, quod ratione geminationis extra ordinem punitur, Granut. theorem. 3. nu. 13.

Ibid. nu. 6. ibi, in relatione primi intellectus.

Phanucc. de in lit. iuran. in 5. memb. nu. 2. Boer. decis. 305. Iul. Clar. §. Periurium, in fine, Soarez litera P. num. 98. Granut. theoremat. 3. nu. 18. Bertazz. consi. 201. nu. 4. lib. 1.

Quæst. 4. nonæ q. principalis, nu. 8. ibi, præsumpt. lib. 6. presumpt. 115. pag. 24.

Pulchre consi. 69. nu. 23. consil. matrimonia'.

Ibid. nu. 10. in fin.

Rebuff. ad l. vnic. num. 110. C. de sent. quæ pro eo.

Quæst. 5. nonæ q. princ. num. 5. in fin. pag. 27.

Caball. de euict. §. tertio, numero 156. vbi loquitur de clausula instrumenti venditionis, de quibus sumptibus, dictus venditor voluit stare simplici dicto emptoris, vbi dat practicam, quòd Iudex prius taxet parte vocata: deinde emptor declarat, quo casu non datur reclamatio.

Ibid.

Ibid.nu.22.in fine,pag.30.

Mascard.conclus 471.nu.29.30. Pro sper Farinac.q.24.nu.223.

Ibid.num.23.in fine.

Marsil.in l.patre,nu.63. de quæst.

Ibid.nu.40.in fin.pag.33.

Illustrissimus Mantic. lib.3.tit.3. in fine,Mascard.conclus.1.3.97. nu.21.

Ibid.nu.44. in fine.

Conf.2.nu.39.conf.7.nu. 15.

Quæst.10.in fin.pag.41.

Posui supra q.2. in fine, vbi videre placeat.

Quæst.2.10.q.princ.nu.1.in fine, pagina 41.

Ma rt.dicens singulare, notab.366 nu.44.Burlat.consi.123.nu..

Quæst.3.10.q. princ. in fin.p.42.

Menoc.de præsumpt.li.1.q.78.n.12.

Quæst.5.decimę q.princip.ibi, de qua superius vidimus.p.43.

Bocr.q.305.& seq.Cr. uet.consi.73. nu.6. & 37. voi extra ordinem punitur,Granut.theorem.3.nu.18. vbi idē si de periurio constet ex actis.

Quæst.1.vndecimę q.princ.nu.17. ibi,luit negare,pag.48.

Quam negatiuam responsionem nō admittit Tiber.Decia.tract. criminal. lib.6.c.11. nu.57. col.2. circa medium tom.2.dicens posse saluari modis prædictis sine periurio, quod incurritur per negationem.

Sequitur tamen Cucc.de mentient. circa possess. nu.124. qui loquitur vtiliter in practica, quādo fiunt positiones distinctæ & separatæ,quæ nudum mutuum contineant.

Et subdit posse fieri responsionē pcisā negatiuā ad literas monitoriales.

Sed & Caball. milleloq.244. pariter reijcit negatiuam & admittit responsiones conditionales,de quibus supra, etiam si statutum mādaret pure & simpliciter responderi.

Quæst.1.decimętertię q.princ.nu. 6.in fin. pag. 57.

Benincas.de action.in princ. n.257. & faci Rolan.de inuent.f.197.vbi Imperator,qui & Sāctissimus appellatur, & Ecclesia tenētur facere inuentariū, alias tenentur vltra vires.

Ibid.num.19.ibi,l.ad bestias,ff.de pœnis.pag.58.

Quam singularem dixit Ias. in l.1. num.11 ff.de legib.Barbat.in rubr.de reb. eccles. non alien. inferens ex ea, Collegium nō admittens in collegiū doctorem forensem, nō includit forensem eminentis scientiæ. Viu. in Sylu. opin.197.singularem quoque dixit Veronen. cautel.2. prope finem, quod si condemnatus esset homo multum vtilis ciuitati, q executio est suspendenda,& princeps consulendus, dummodo condemnatus sit in magna dignitate constitutus, idem comprobat Paris. de syndic.in verb.latro.nu.6 Gramm. consi.67.nu.7.Addit.ad Roman.sing. 547.vbi multos allegat:commendat et Paris.de sindic.in verb.Assessor, n.17. fol. 97. quod licet quis non possit esse assessor in propria patria, fallit in homine eminentis scientiæ,Ias.in l.2.sub numero 33. versic.limita singulariter, ff.si quis in ius vocat.nō ier. quod licet quis non teneatur comparere coram iudice non suo; tamen fallit si persona iudicis sit valde discreta, & prudens, quæ possit iustificare citationem:

nem: & non p̃sumatur erraſſe, pulchre, & late ad ornatum l. ad beſtias Alciat. in lib. 1. nu. 51. de verb. ſign. ubi extendit ad eum, qui eſt improbabili ſpe futurum talem, Sebaſt. Medic. reg. 1. nu. 25. Sylu. Nuptial. lib. 1. num. 62. verſ. tertius caſus. Didac. var. reſol. lib. 2. c. 9. ſub nu. 6. concludens poſſe iudicem ex ſe minuere pęnam ob excellentiam perſonæ. Tiraq. de poen. cauſ. 50. Duenn. reg. 41. in fin. Clar. q. 60. verſ. pariter, explicat Plac. in epit. delict. li. 1. c. 33. conando dare verum intellectum.

Sed poſtquam doctores feſtinanter præcipitauerunt intellectum verum eſt reſurgere, præſertim coram practicis iudicibus allegantib. ita teneri tot Doctores.

Ibi nu. eo. in fine. ibi, conditionis & famæ.

Quæ etiam confirmanda uidetur, quod contra præſumptionem iuris & de iure, admittitur probatio in contrarium per teſtes legaliſſimos, Butr. in c. 2. in fine de probat. & ibi Abb. nu. 11. Felyn. nu. 21. Dec. nu. 24. verſ. ſtatutū, Soc. in l. certi condictio, §. quoniam, n. 23. & ibidem Riminal. nu. 4. poſt Aretin. nu. 18. ff. ſi cert. pet. per Alex. in l. iubemus. nu. 13. vbi Iaſ. nu. 7. C. de Iudic. Idem Iaſ. in repetitio. l. admonendi num. 188. de iureiur. Marſ. in l. 1. §. ſi quis vltro. nu. 11. ff. de q. in rubr. de probat. nu. 40. conſ. 1. nu. 78. Foller. in practic. cenſ. in verb. & quæ quidem executio, num. 68. Tiraq. de pęn. cauſa 51. nu. 17. Menoch. de præſump. lib. 1. q. 64

Dixi in tract. Depoſiti part. 1. de re med. l. ſi quis, C. depoſit. nu. 43. fol. 10.

Et vltra Menoch. ampliatur idem ſi perſona ſit valde legalis, quia eius fauore admittitur probatio contra præſumptionem iuris & de iure, Dec. cōſ. 575. nu. 6. Crauett. de antiq. part. 1. verſic. quid in libr. nu. 16. fol. 101.

Quæſt. 5. decimatertiæ q. principalis nu. 2. in fine. pag. 60.

Menoch. de recuperand. remed. 15. nu. 360.

Ibid. nu. 4. in fin. pag. 61.

Idem in prægnante, Aufrer. ad Toloſan. q. 3. & de matrona egregia, Teſaur. deciſ. 210.

Ibid. nu. 9. in fine.

Idem in licentiato, Rolan. conſi. 11. nu. 22. vol. 2

Ibid. nu. 11. in fine.

Riminal. ad §. hoc quoq. nu. 22 Inſt. per quas perſon. nob. acq.

Ibid. num. 21. in fin. pag. 63.

Marant. in verb. Citatio nu. 27.

Contrariū tenet Roman. ſing. 272. Abb. in c. ſi quis teſtium de teſtib. Fel. in c. 2. col. 15. limit. n. & in d. ca. ſi quis teſtium, col. 2. de teſtib. Io. Andr. in ca. qualiter & quando, §. debet. de accuſ. Soc. reg. 406. limit. 8. Nicel. concordār. 52. limit. 43. Ant. Gabr. de citatio. concl. 1. ſub nu. 338. dum hanc vltimo loco refert.

Et ita paſſim practicatur, dum inſtatur accedi per iudicem, uel tranſmitti notarium.

Ibid. nu. 23. in fine.

Contrariū tenet Men. de arbit. caſu 228. n. 12. ſed p̃cedēs opinio verior eſt.

Quæſt. ſexta, decimętertiæ q. principalis nu. 18. in fine. pag. 65.

SVMMARIVM.

Iuramento delato per procuratorem etiā extra:

extra iudicium quæritur vtilis actio domino sine cessione.

ET ex iuramento delato per procuratorem etiam extra iudicium quęritur vtilis actio domino sine cessione, Ias. dicens notabile, in l. stipulatio ista, §. si stipuler, nu. 31. ff. de verb. oblig.

Quæst. 7. decimętertię q. princ. nu. 6. ibi, tit. ff. de minor. pag. 66.

Andr. Gail. pract. obseruat. lib. 2. obseruatio. 41. nu. 11. pulchre Tessaur. decis. 240.

Quæst 9. decimętertię q. princ. nu. 12. in fine, pag. 68.

Et procurator specialiter cōstitutus ad iurandum potest dicere sic, Talis dominus meus iurat sic mediante persona mea, glos. in can. tibi domino, dist. 63. in verb. & iurare. Commendat Alexan. cons. 149. col. penult. vers. & bene facit Lamberteng. de contract. mulier. in verb. finis, nu. 70.

Quæst. 15. nu. 5. ibi, C. de iureiur. pagina 75.

Et ita potest saluari, quod ponit Didac. var. resol. li. 2. c. 10. vers. decimo, dicens de consuetudine tale iuramentū in criminalibus non admitti.

Quæst. 20. nu. 1. in fin. pag. 79.

Cannar. de execut. instrument. q. 4. & 20. Mars. sing. 356. Boer. decis. 295. Bernardin. Pand. de præsent. instr. par. 1. declar. 11. fol. 443.

Quæst. 1. vigesimęprimę q. princ. in fine, pag. 81.

Felyn. valde commendans in c. inter cęteras, sub nu. 5. vers. obstat secundo concludens quod sententia lata contra iuramentum litis decisorium non valet, si constet iudici, & de eo non sit oppositum, & sic faciat notorium: alias valet.

Quæst. 22. nu. 1. in fin. pag. 81.

Caballin. de euict. §. 3. nu. 69. Euerard. a vi iuramenti, nu. 49.

Quæst. 27. nu. 3. ibi, ampliatio. 70. pag. 84.

Amand. de Clar. aquis sing. 120.

Quæst. 32. vers. decimusquartus casus, in fine, pag. 86.

Ioseph. Lud. Rot. Luc. 35. nu. 6. vbi tenet quod licet actor habeat scripturam publicam pro se, est locus iuramento decisorio, concurrentibus coniecturis, puta si creditor sit inops, & elapsi sint multi anni, Mascard. cōcl. 1777. nu. 65.

Et vltra alios plene profitentes declaratur notabiliter distinguendo, aut est instrumentum ante sententiā, aut post, vt transactio, quietatio, & similia, primo casu non est locus iuramento. Secundo casu sic. Papiens. de execut. sent. glo. 1. nu. 19. vbi Apostilla litera Z. dicit notandum, & alibi non legisse.

Quæst. 50. in 2. limit. pag. 91.

Mascard. concl. 356. num. 4. Crauett. consi. 203. & 287. vbi sublimitat, vbi deferenti iuramentum referretur, quia iste iurare cogitur.

Et subdit Mascard. in citato loco in fine, quod iuramentum litis decisoriū non defertur, vbi agitur de probanda solennitate actus, ex Dec. consi. 105. numero 3.

FINIS.